

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 6.

V Ljubljani 1. junija 1881.

Leto XI.

Prvi glas.

Mati prvi glas je bil,
Ki se 'z ust mi je glasil;
Sama tej besedi zlati
Naučila me je mati.

Mati! mati! rékel sem,
V krilo njego tékel sem;
Tamkaj čutil sem veselje,
Tam so bile moje želje.

Če pretila je napást,
Mater sem poklical v slast;
Mati me je zaslanjala:
Svojo kri bi zá-me dala.

Zamižalo mi okó,
Sen je zibal me sladkó;
Mati v sanjah pristopila,
In v igráh z menó je bila.

Zvátí hočem njé imé,
Dokler bodem vrh zemljé;
Kadar v jami záčnem spátí,
Klicati prestanem: mati!

Devoján.

— * —

Rudeče jagode.

Ubožna sva bila jaz in moja mati. Stanovala sva v bornej, lesenej kôči. Slamnata streha nad nama je naju čuvala dežjá in snegá. Skozi mala, napokana okenca je prisvítal zjutraj beli dan in priséval zvečera blede mesec. Vrtec pred kôčo je nama dajal najpotrébniše zelenjave. A še to borno bivališče ni bilo najino, nego bila je svojina kmeta, naseliv-